

Předběžné otázky

- 1) Má být položka 2206 KN vykládána v tom smyslu, že nápoj vyrobený kvašením jablečného koncentrátu s označením „Ferm fruit“, který se používá také jako základní nápoj pro výrobu různých jiných nápojů, má obsah alkoholu ve výši 16 % objemových, je díky vyčištění (mimo jiné filtrací) barevně, čichově a chuťově neutrální a nebyl do něj přidán žádný destilovaný alkohol, má být zařazen do této položky? V případě záporné odpovědi: má být položka 2208 KN vykládána v tom smyslu, že takovýto nápoj má být zařazen do této položky?
- 2) Má být položka 2206 KN vykládána v tom smyslu, že nápoj s objemovým obsahem alkoholu 14 %, který byl vyroben smícháním (základního) nápoje, který byl popsán výše v první otázce, s cukrem, aroma, barvivy a dochucovadly, jakož i se zahušňovacími a konzervačními látkami a neobsahuje žádný destilovaný alkohol, má být zařazen do této položky? V případě záporné odpovědi: má být položka 2208 KN vykládána v tom smyslu, že takovýto nápoj má být zařazen do této položky?

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. prosince 2014 Holcim (Romania) SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 18. září 2014 ve věci T-317/12, Holcim (Romania) SA v. Evropská komise

(Věc C-556/14 P)

(2015/C 065/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Holcim (Romania) SA (zástupce: L. Arnauts, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 18. září 2014 ve věci T-317/12, Holcim (Romania) SA v. Evropská komise,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem ve věci T-317/12, jakož i nákladů řízení před Soudním dvorem,
- vrátil věc Tribunálu,

podpůrně vyhověl návrhům předloženým v její žalobě před Tribunálem:

- konstatoval, že Unie je v souvislosti s újmou způsobenou navrhovatelce odcizením 1 000 000 povolenek odpovědná za jednání Komise ve smyslu článků 256, 268 a 340 SFEU,
- nařídil Unii, aby navrhovatelce zaplatila hodnotu odcizených povolenek, které by v době vyhlášení pravomocného rozsudku nebyly získány zpět, a to v tržní ceně platné v době krádeže a navýšené o úroky 8 % ročně od 16. listopadu 2010,
- v důsledku toho Evropské uložil, aby navrhovatelce zaplatila předběžně částku ve výši jednoho eura,
- nařídil účastníkům řízení, aby se dohodli na výši újmy a/nebo uložil navrhovatelce, aby prokázala konečný rozsah své újmy a to ve lhůtě tří měsíců od vyhlášení mezitímního rozsudku,
- prohlásil rozsudek vykonatelným,

a každopádně,

- Unii uložil náhradu nákladů řízení,
- prohlásil rozsudek vykonatelným.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾ Evropského parlamentu a Rady a rozhodnutí 280/2004/ES⁽²⁾ Evropského parlamentu a Rady⁽³⁾, Komise vytvořila standardizovaný systém národních rejstříků (systém výměny emisních kvót) s cílem sledovat a zajišťovat vydávání, nabývání, převod a zrušení povolenek (schválení vypouštění určitého množství skleníkových plynů v rámci mezinárodních dohod o jejich snížení). Vnitrostátní rejstříky jsou v rámci Komise spojené a kontrolované prostřednictvím centrálního správce, který spravuje nezávislá evidence transakcí Společenství (CITL).

Několik vnitrostátních systémů evropské výměny se stalo předmětem útoků kyberkriminality. Dne 16. listopadu 2012 došlo k nezákonnému proniknutí do účtů povolenek společnosti Holcim (Romania). Neoprávněným osobám se v rámci souboru operací podařilo převést 1 600 000 povolenek na dva zahraniční účty, přičemž na základě zásahu rumunského registru (NEPA) se podařilo získat zpět jen 600 000 uvedených povolenek. To představuje ztrátu přibližně 15 000 000 eur, jelikož se společnost Holcim (Romania), vzhledem k postoji Evropské komise, nepodařilo získat zpět ostatní odcizené povolenky.

Evropská komise systematicky odmítala i) odcizené povolenky zablokovat, ačkoliv každá z nich má své samostatné číslo a kdykoliv ji lze v systému výměny povolenek identifikovat a ii) zpřístupnit informaci o tom, na jakých účtech a/nebo v jakých vnitrostátních rejstřících se uvedené kvóty nacházely, aby společnost Holcim mohla podat návrh na zahájení soudního řízení v dotyčném členském státě nebo státech. Komise rovněž vnitrostátním rejstříkům nařídila zaujmout stejné stanovisko, přičemž poukazovala na jejich povinnost dodržovat požadavek na zachování důvěrnosti.

Návrh na náhradu škody směřující proti Evropské unii ve smyslu článku 21 Protokolu o statutu Soudního dvora a článků 256, 268 a 340 SFEU, který Tribunál zamítl ve svém rozsudku ze dne 18. září 2014, je založen na těchto důvodech:

První důvod vycházející z odpovědnosti Unie za protiprávní rozhodnutí přijatá Komisí. Komise totiž tím, že se v rámci systému výměny povolenek Evropské unie rozhodla nezpřístupnit informaci o umístění odcizených povolenek, a tím, že nedovolila zpřístupnění této informace o jejich umístění,

- i. nesprávně vyložila čl. 10 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES,
- ii. porušila článek 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES a
- iii. porušila několika obecných právních zásad (totiž zásad proporcionality a ochrany legitimního očekávání, povinnosti péče a práva na účinnou soudní ochranu s ohledem na právo vlastnit majetek),

Druhý důvod vycházející z odpovědnosti Unie za protiprávní použití článků 19 a 20 směrnice 2003/87 a nařízení Evropské komise č. 2216/2004 v souvislosti s bezpečností, důvěrností a fungováním systému výměny povolenek.

Třetí důvod vycházející z odpovědnosti Unie za protiprávní akty ovlivňující konkrétní kategorii hospodářských subjektů nepřiměřeným způsobem v porovnání s jinými subjekty (neobvyklá újma) a překračující hranice hospodářského rizika, které je činností v dané oblasti inherentní (zvláštní škoda), aniž by právní opatření, které škodu způsobilo, bylo odůvodněno obecným hospodářským zájmem.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32).
- (²) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, s. 1).
- (³) Úř. věst. L 386, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 5. prosince 2014 –
Caner Genc v. Udlændingenævnet**

(Věc C-561/14)

(2015/C 065/34)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Caner Genc

Žalovaný: Udlændingenævnet

Předběžné otázky

- 1) Musí být stabilizační doložka obsažená v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení připojeném k Dohodě Evropského hospodářského sdružení a Turecka ze dne 12. září 1963 zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem a stabilizační doložka obsažená v čl. 41 odst. 1 Dodatkového protokolu ze dne 23. listopadu 1970 potvrzeného nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 (¹) ze dne 19. prosince 1972 vykládána v tom smyslu, že se vztahují na nové přísnější podmínky pro sloučení rodiny stanovené pro rodinné příslušníky, kteří nejsou ekonomicky aktivní, včetně nezletilých dětí ekonomicky aktivních státních příslušníků Turecka, kteří pobývají v členském státě a mají v něm povolení k pobytu, s ohledem na:
 - výklad stabilizačních doložek, který Soudní dvůr podal zejména v rozsudcích ve věcech Derin (EU:C:2007:442); Dülger (EU:C:2012:504); Ziebell (EU:C:2011:809) (Velký senát) a Demirkan (EU:C:2013:583) (Velký senát),
 - cíl a obsah Ankarské dohody vyložený zejména v rozsudcích ve věcech Ziebell a Demirkan a s ohledem na
 - skutečnost, že tato dohoda a k ní připojené protokoly, rozhodnutí atd. neobsahují ustanovení upravující slučování rodiny, a
 - skutečnost, že sloučení rodiny ve Společenství a nyní v Evropské unii bylo vždy upravováno sekundárními právními předpisy a nyní je upraveno směrnicí o volném pohybu (směrnice 2004/38/ES) (²)?
- 2) V rámci první otázky je Soudní dvůr tázán na to, zda článek 13 rozhodnutí č. 1/80 zakládá odvozené právo na sloučení rodiny pro rodinné příslušníky ekonomicky aktivních státních příslušníků Turecka, kteří pobývají v členském státě a mají zde povolení k pobytu, nebo toto právo mají pouze rodinní příslušníci samostatně výdělečně činných státních příslušníků Turecka podle čl. 41 odst. 1 Dodatkového protokolu?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku ve spojení s druhou otázkou je Soudní dvůr tázán na to, zda musí být stabilizační doložky obsažené v čl. 13 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 vykládány v tom smyslu, že lze zavádět nová omezení „odůvodněná naléhavými důvody veřejného zájmu, která jsou vhodná k dosažení sledovaného legitimního cíle a nepřekračují meze toho, co je nezbytné k jeho dosažení“ (nad rámec ustanovení článku 14 rozhodnutí č. 1/80)?